

De nieuwe privacywet

Laat ik beginnen te zeggen dat ik met plezier mijn vak uitvoer. Ik ben heel graag op pad en de lange zware dagen maken me niets uit, daar draai ik mijn hand niet voor om. Ik zeg er altijd bij dat ik 31 jaar in het vak zit en dat het tijd wordt dat ik eens ga werken...

Wat wel écht werken is, dat is de rompslomp eromheen. Dat zijn meerdere dingen en om meteen met het ergste te beginnen: de boekhouding. Daar heb ik een nog grotere hekel aan dan aan een bezoek aan de tandarts. De dagelijkse administratie om dingen te regelen vind ik geen probleem, maar juist belasting en dat soort randzaken, dat breekt me altijd op. Ik vond het al een ramp om één keer per jaar mijn VAR verklaring aan te vragen en dat keer op keer met nieuwe opdrachtgevers te delen, samen met mijn leverings- en verkoopvoorwaarden. Nu, met alle nieuwe wetten voor zelfstandigen en de nieuwe wet op de privacy, weet ik niet meer hoe dit moet. Dat wordt weer een flinke nieuwe ontdekkingsreis. Veel meer dan vroeger...

Had je eerst een quitclaim nodig om iemand in beeld te brengen in een film of item, dan wordt dat vanaf nu heel andere koek. Als je voorheen een foto maakte voor social media kon je die eigenlijk zonder pardon plaatsen, ook dat wordt nu anders. Deelde je een callsheet aan iedereen uit met alle namen van mensen die meewerken aan een productie? Dat mag niet meer. Sinds mei heb je werkelijk van iedereen toestemming nodig om iets te delen, openbaar te maken of om op social media te plaatsen. Het wordt er niet leuker op.

Wij gebruikten in de afgelopen jaren alleen een quitclaim wanneer je commerciële filmpjes maakte of mensen dingen ging laten vertellen die uit eigen beweging of verantwoording werden verteld. Andere mensen die ook in beeld kwamen, maar niet zo belangrijk waren, tekenden niets, dat was toch maar 'achtergrond'. Maar naar ik nu verneem, moeten die nu ook mee in een toestemming om in beeld te komen. En doe je dat niet juist, dan kan iemand een klacht indienen over de manier waarop je met hun privacy omgaat. Zoals ik het lees kunnen grote sancties worden opgelegd.

Dan vraag ik me af, hoe gaat men straks bijvoorbeeld om met de opname van een nieuwe aflevering van Wegmisbruikers? Dat is nu al een gedoe, want daar hoor je het meest; "Weg met die camera.." En hoe zit dat dan met persvrijheid? Wat mag wel en wat mag niet? Uiteraard begint journalistieke vrijheid al in de basis, met het doel van het maken van de reportage. Heeft dat onderwerp genoeg journalistieke waarde om er überhaupt aan te beginnen?

Hé... ik ben cameraman...wat moet ik hierover weten? Wie mag ik wel en wie mag ik niet in beeld brengen en uiteindelijk ergens vertonen? Klein voorbeeldje: onlangs waren we bij een evenement waar veel jeugd was van over de hele wereld. Een van de redacteurs van een jeugdblad vroeg om een lijst met namen om te kijken met wie ze een interview wilden gaan doen. Dat werd niet afgegeven in verband met die nieuwe wet. De redacteur heeft toen bij de teamleiders aangeklopt, ook die gaven niks vrij. Wat moet je dan nog doen? Hoe kun je dan nog je werk doen? Iemand tips hierover of iemand die weet hoe het echt zit? Je hulp is van harte welkom!

John Huijbregts

cameraman – editor - regisseur

john@camerateam.nl